

Sompio-seura täyttää 50 vuotta - sompiolaisuus elää vahvana!

Julkaistu Sompiossa kesäkuussa 2021

Miten minä, Oulussa asuva nelikymppinen ihminen, voin sanoa mitään sompiolaisuudesta tai sen vahvana elämisestä? Sehän se juttu onkin: sompiolaisuus on meille kaikille Sompiosta kotoisin oleville omanlaisensa asia. Ei ole yhtä tiettyä tapaa olla sompiolainen. Sompiolaisuus on minulle siten monimuotoisuutta, johon kuuluu suvaitsevaisuus sekä arvostus luontoa ja toisia ihmisiä kohtaan.

Nuorempi lapseni päätti pari vuotta sitten kahdeksanvuotiaana, että hän muuttaa isona Lokkaan ja alkaa kalastajaksi. Lokan kylällä, altaalla, Luirolla ja Lokkaa ympäröivällä kairalla on erittäin iso rooli perheeni elämässä. Vietämme vuosittain kuukausia Lokassa. Tärkein syy on tietysti Lokan mummila, mummi ja ukki, jotka ottavat meidät aina avosylin vastaan, kunkin yksinään tai koko sakkina.

Lokka - ympärivuoden

Kesäloma Lokassa on perinne, joka on ollut voimissaan niin minun ja siskoni lapsuudessa 80-luvulla, kuin nyt omien lasteni kohdalla. Koulujen päättäjien jälkeen Pajero pakattiin ja suunnattiin Antti-ukin ja Mandi-mummin luo. Pyöräily, kalastus ja Kokkotunturissa Ollin kaurakeksit - sitä oli kesäloma lapsuudessa. Vanhempi lapseni oli ensimmäisen kesälomaviikkonsa mummin ja ukin luona Lokassa 1,5-vuotiaana. Tämä perinne jatkuu yhä - alle viikko koulujen loppumisesta ja mummilaan mennään! Kilometrejä kertyy, mutta sei tunnu missään. Esikoiseni nukkuu yleensä Kellon Kiviniemestä Sodankylään ja on sitten hereillä viimeisen huikosen. Heinäkuun hillastus, syyskuussa linnustus ja sienestys sekä tietysti hirvenpyynti. Kuulumme mieheni kanssa Lokan metsästysseuraan ja perheporukassamme hirvenpyynti aloittaa syysloman. Joululomalla siirrytään mummilaan ja hiihtoloma vietetään Lokan mummilassa.

Pääsiäinen ei olisi pääsiäinen ilman pilkkimistä mökin rannasta, hiihtoretkeä ukin ja naapurin Olavin tekemää aurinkolatua pitkin, tuntureissuja ja laskettelua ihanalla Vuolttisella. Lokassa on tekemistä ympärivuoden kaikenikäisille ja kuopukselleni erityisesti kalastamista ympärivuoden: virvelillä, mato-ongella, katiskalla, verkoilla, rysällä, mathenkoukuilla, pilkillä!

Olen erittäin tyytyväinen, että olemme pystyneet pitämään juuret kunnossa ja että olen saanut perheeni rakastamaan Sompiota, Lokkaa ja lappilaista elämää. Jopa niin paljon, että kaikki olisivat valmiita muuttamaan Lokkaan. Seku vain kalastamhan ja mettälle. Yksi tapa tukea sompiolaisuutta, pitää yllä kulttuuria, on kuulua Sompio-Seuraan. Olemme mieheni kanssa seuran jäseniä, maksamme jäsenmaksua kannatuksen vuoksi. Emme ehdi tapahtumiin, mutta se ei haittaa. Tärkeintä on osallistua. Uulalaan me ehdimme! Ei joka vuosi, mutta tietoisuus, että on historiallinen paikka, jossa olla, riittää. Kuopukseni on pääsemässä ensimmäistä kertaa Pertti-ukin ja Raili-mummin kanssa Uulalaan yöpymään ja kalalle heinäkuussa. Hän odottaa sitä jo innolla. Itse tunnen omissa

muistoissani joen tuoksun, kaislikon suhinan ja näen, kuinka mutkainen joki kiemurtelee ihmeellisesti Uulalasta ylöspäin. Siellä on maagista.

Satiettei!

Jaana Lokka-Palomäki

